

ERASMUS beszámoló

Instituto Superior de Engenharia do Porto

Portugália, Portó

Oda út

Portugália elég messze van, ezért a legjobb megoldás repülővel utazni. Nekem szerencsém volt és a MALÉV éppen akkor hirdetett akciót, amikor én utaztam így nem kellett fapados társasággal utaznom. Első alkalom volt, hogy repültem, ezért inkább a csak pár ezer forinttal drágább megoldást választottam. Londoni átszállással kb. 7 és fél óra volt az út. Sajnos Portóba nincsen közvetlen járat, mindenképp át kell szállni valahol.

A repülő Portóban szállt le, én mindenkinek ezt javaslom, mert Lisszabonból 3 óra az út vonattal és 3,5 busszal, ami ráadásul még legalább plusz 14 euró. Van még járat Faroba is, de az nagyon messze van Portótól és elég költséges az utazás.

A repülőtérré a ház tulajja ment ki értem és kocsival hazavitt. Másnap kiderült, hogy ez igen nagy szerencsém volt, mivel a többszöri (és igen körülményes) egyeztetések ellenére rossz címet adtak meg. Azért nem kell elkeseredni, ha nincs, aki elvigyen kocsival, mivel a metró egészen a reptérig megy, aránylag sűrűn jár és a taxi tizedébe kerül.

Ha valakit mégis hajt a kalandvágy és Portó helyett más városba repül, a vonat menetrend a www.cp.pt, a buszmenetrend pedig a www.rede-expressos.pt vagy a www.renex.pt címen érhető el.

A szállás

A szállást a kinti iskola intézte. Azt hiszem nyugodtan rájuk lehet bízni, mert megpróbálnak elfogadható szállást találni. Én sajnos későn adtam le a kollégiumba szóló jelentkezési lapot így egy jóval drágább apartmanban kaptam szállást. Nekem úgy tűnt, hogy megpróbálnak az iskolán belül azonos nemzetiségűeknek közös lakást szerezni, persze egyetlen magyarként ez elég nehéz volt. Kezdetben egy családi házban kaptam ágyat, a szobát egy német fiúval kellett megosztanom, de szerencsére elég jó barátok lettünk. A tulaj egy nagyon rendes középkorú férfi volt, aki elég jól beszél angolul. A bérleti díj 175 euró volt mindennel együtt (víz, gáz, villany, Internet, stb.), bár az Internet kapcsolat nem volt az igazi és kellett könyörögni, hogy bevezettesse végre.

A ház jól felszerelt volt, a konyhában „használatos” eszközök (mikró, szendvicssütő, edények, stb.) és a nappaliban még TV-t is nézhettünk. A többiek szállását elnézve nekem úgy tűnt, hogy az ár igen barátságos.

A szállással nem volt semmi probléma, de aztán jött hat francia, akikkel nagyon nehéz volt együtt élni. Én nem beszélek franciául, ők pedig csak nagyon rosszul angolul. Sajnos általános vélemény, hogy a franciák nem beszélnek jól idegen nyelveket. Jó barátok lettünk velük is, de nagyon nehéz volt velük együtt élni így három hónap után szállást váltottam. Egy diákszálló féle helyre költöztem át (Breyner ház), saját szobával miegymás, persze jóval drágábban. Itt igen élénk közösségi élet folyt, néha talán túl élénk. Európa szinte minden részéről jöttek ide diákok, ha másért nem is, akkor a hatalmas bulik miatt.

A portugálok közül is sokan laknak diákszállókon, szóval, ha valaki a helyiekkel akar együtt élni, nem kell a zsúfolt kollégiumokba költözni.

Nem feltétlen kell elfogadni az iskola által ajánlott szállást, többen úgy utaztak ki, hogy még nem volt biztos helyük. Nekem túl stresszes lett volna és később bármikor át lehet költözni. Én nem tudok olyan cégekről, amik apartmanokkal foglalkoznának, inkább magánszemélyek adnak ki lakásokat. A legtöbb hirdetést a www.alojamento.fap.pt oldalon lehet megtalálni. A szállás váltás igen körülményes is lehet, ha nem beszél az ember portugálul és nem ismer senkit, aki segíthet, de elég könnyen lehet barátokat szerezni (akik segíteni is tudnak), úgyhogy nem hiszem, hogy bárkinek problémát jelentene ez.

A mindennapi élet

A megélhetés nekem kb. havi 700 euró volt szállással és mindennel együtt. Ez elsőre nagyon sok pénz, de én sokszor ettem étteremben és mindenféle haszontalan (csak a szórakozást szolgáló) dolgokra költöttem a pénzt, úgyhogy szerintem akár 500 euróból is ki lehet jönni, de akkor kicsit szerényebb életet kell élni.

Minden hónap első napját a bérlet megvételével kezdtem, ez 22,1 euróba került. A tömegközlekedés ára elég kacifántos. A portói régió zónákra van osztva és a zónák száma után kell fizetni. Ha például a városközpontból (Trindade) az iskoláig (IPO) szeretnél utazni metróval az csak két zóna, azaz a legolcsóbb jegy, ami 85 euró cent, de ha az óceánpartra (a strandra) mennél az már három zóna és 1,10 euróba kerül. Ez a zónás rendszer a bérlet megvételkor okozza a legtöbb problémát, mivel előre meg kell mondandod, hogy mely zónákban utazol majd, és azután fizetsz. Ha elhagyod az előre megadott zónákat, ugyanúgy jegyet kell venni.

Ebédelni a portói egyetem (UP) pszichológia karának épületébe jártam a belga srácokkal, akikkel egy laborban dolgoztam. Itt a napi menü 3 euróba került, a menü tartalmaz egy levest (mindig valamilyen zöldséglevest adtak, ami 90%-ban elég jó volt), egy főételt min. három választási lehetőséggel (egy halétel, húsos vagy vegetáriánus étel), egy desszertet (több mindenből is lehetett választani: gyümölcs, sütemény, puding, stb.) és egy 0,33l-es ásványvizet. Én azt hallottam, hogy diákigazolvánnyal bármelyik iskolában lehet ebédelni, de nem kérték sehol, ezért nem csak diákok ettek ott. A sulinak is van menzája, de az nem volt túl barátságos és vannak más helyek is, ahol ebédelni lehet. A belvárosban 2 euróért is, de a választás lehetősége nélkül és barátságatlan kiszolgálással. Én a pszichológia kart választottam, mert ott szinte csak lányok voltak ☺. Tehát ez havi kb. 60 euróba került. Élelmiszerekre és a többi szükséges dologra heti kb. 75 euró ment el. Ki lehet jönni (nagyon szűkösen) kb. 50 euróból is, mi megpróbáltuk egyik barátommal, de nekünk nem ment.

A többi pénz utazgatásra és szórakozásra ment el, meg néha spóroltam a következő havi nagyobb utazásra. Például egy lisszaboni három napos hétvége 130 euróba került.

Az iskola

Mivel én nem órákat hallgatni mentem ki, hanem projekt munkára, ezért az iskolából nem sokat láttam. Az egyetlen óra, amire bejártam a portugál nyelvi kurzus. Minden félévben megszervezik az IPP külföldi diákjának elvileg szintenként csoportosítva, de mi kevesen voltunk és a jellemző alulszervezettség miatt kb. 20-an voltunk összesen,

mindenki egy csoportban. Többen csak ritkán jártak be, de én mindenkinek javasolom, hogy iratkozzon fel rá, mert a legjobb barátaimat ott ismertem meg. A tanár nem beszélt jól angolul, ami az elején elég problémás volt, de franciául jól beszélt, így a francia nyelvterületről érkezett belgák tudtak segíteni. A végére már egészen jól megtanultam portugálul és ekkor már előny volt, hogy nem beszélt angolul.

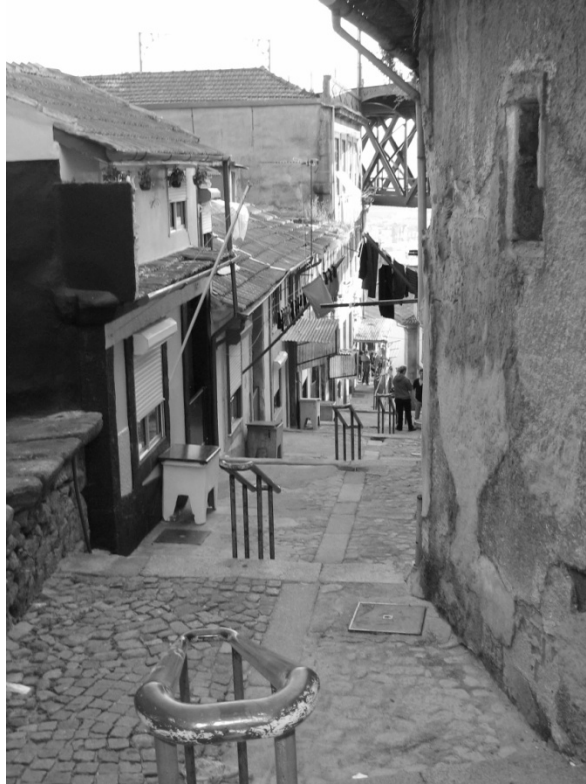
Egy külön faházban dolgoztam két másik belga sráccal és néha benéztek portugál diákok is. A labor komplexum neve nemes egyszerűséggel LABORIS. Aránylag jól felszerelt épület bár kevés számítógéppel. Laptop használata erősen javallott, mert nem kell verekedni a gépekért, és nem kell félni az újratelepítéstől sem. Nem mindenkit raktak be a LABORIS épületébe, a francia haverokat például csak a hagyományos géptermekekbe engedték. Ez persze nem megkülönböztetés, csak ők később jöttek és már nem volt hely.

A tanárok segítőkészek bár az én professzorom nem az a típus, aki fogja az ember kezét állandóan, de bármikor kértem, szívesen segített.

Sajnos itt nem működik a más országokból megismert „tutor” rendszer, nincs olyan személy, aki mindig fogja a kezéd, programokat szervez, meggyász. Ha segítségre van szükséged, bátran lehet fordulni a koordinátorokhoz vagy esetemben a projektvezetőhöz is. Nem igazán szerveztek az iskolán belül programokat a külföldi diákoknak, de az ESN Porto (esnporto.blogspot.com) elég sok programot szervezett.

A város

Portó az ország második legnagyobb városa, kb. 350 ezer lelket számlál. A régió központja.

A város a Douro folyó északi partján fekszik. A folyóhoz közel található az óváros, itt rengeteg templomot találhat az ember (Portugália igen vallásos ország). Az utcák nagyon szűkek és mindenhol kőből van kirakva az út. Gondolom, ez lehet az oka, hogy nőket nem látni magas sarkú cipőben. Portó elég dimbes-dombos, az első pár héten elég sokat szenvedtem az utcák megmászásával, de aztán megszoktam. Mivel az utcák elég kicsik és közel vannak egymáshoz még térképpel is sokszor eltévedtem és az sem segített, hogy az átlag portói emberek nem beszélnek jól angolul.

A folyóparton található a „Ribeira” itt rengeteg rendezvényt szerveztek és az átlagos napokon tele van turistákkal. A másik hely, ahol a nagyobb rendezvényeket tartják az Avenida dos Aliados, ez egy hatalmas tér és itt rendezték például az FC Porto bajnökká avatásának össznépi ünneplését és a Szent János napi ünnepeket is.

A portói bor világhíre ellenére a borkészítő családok nem Portóban, hanem Vila Nova de Gaia-ban a Douro folyó másik partján helyezkednek el. Valójában a portói bor a portói régióból származik. Itt megtalálható az össze nagy család pincéje és szinte mindegyikben tartanak bemutató körutat a turisták és minden érdeklődő számára. A bemutatót követően mindenhol adnak kóstolót, de én az ingyen látogathatóakat javaslom, azért az mégis jobb ☺. Számomra a legbarátságosabb hely a Croft család pincéje volt.

A közösségi élet

A diákok nagy része egy bizonyos sörözőben kezdi az partykat, a hely neve Piolho (ejtsd: Piolju) és innen indulnak valamelyik party helyre. A szórakozóhelyek este 11-től engedik be a szórakozni vágyókat, de nem érdemes olyan korán menni, mert a portugálok és mindenki más is egy óra előtt nem megy bulizni. Előtte a kávézók ezreinek egyikében iszogatnak és beszélgetnek. A portugálok rengeteg kávét isznak napszaktól függetlenül és még annál is többet dohányoznak. Nekem, mint nem dohányzó embernek ezt elég nehéz volt elfogadni, mert szinte mindenhol füstölnek, az iskolában és éttermekben egyaránt.

A bulik nagy része egy házibulival kezdődött, nevezhetjük bemelegítésnek is. A Breyner házban ez jellemzően egy vízi pisztoly csatával járt együtt vagy éppen egy torta csatával ☺. Azért voltak kevésbé vad mókák is.

Mint mindenhol máshol, itt is vannak a sportolni vágyók igényeit kielégítő helyek, biliárd szalonok és bowling klubok is. A francia szobatársaimmal nagyon sokat jártunk bowlingozni a Norte Shopping nevű bevásárlóközpontba.

Nyáralás

Hazudnék, ha azt mondanám, hogy Portugáliát nyáralás nélkül hagytam ott. Ha a tavaszi félévben tanulsz kint a program végeztével mindenképpen el kell menned Portugália déli részére. A régió neve Algarve és azt hiszem társaságot szerezeni az utazáshoz nem nehéz, mert szinte mindenki oda akar menni. Ez a térség igazán csak a nyáralásra való, gyönyörű strandok és néha még túlságosan is jó idő.

Azért azt mindenképpen meg kell jegyezni, hogy az óceán rettenetesen hideg, ezért én csak keveset fürödtem, de azért lehet találni jó strandokat.

Ha többen mentek, az autó bérlés a legjobb megoldás, mert napi 30 euróért már lehet autót találni és jóval kényelmesebb, ha kicsit utazgatni is szeretnétek.

Mindenkinek jó tanulást és még jobb szórakozást kívánok.

2007. 08. 14.

Nagy Lajos